

[Fiskeriministeren.]

Jeg bemærker, at disse af det andet høje ting foretagne ændringer har været forelagt fiskeriministeriets arbejdsudvalg, der enstemmigt har tiltrådt de pågældende ændringer.

Med disse ord skal jeg, idet jeg iøvrigt henviser til de meget udførlige bemærkninger, der ledsagede det oprindelige lovforslag, og til forhandlingerne i landstinget, hvor tilslutningen begge gange har været enstemmig, samt til den af landstingsudvalget i sidste samling afgivne betænkning, anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting, idet jeg naturligvis er rede til at drøfte enkeltheder i et udvalg, såfremt dette måtte ønskes.

Chr. Christiansen: Det kan jo næppe overraske det høje ting eller den højtærede fiskeriminister, at jeg på mit partis vegne kan give fuld tilslutning til det nu af den højtærede fiskeriminister forelagte lovforslag, som er oversendt fra det andet høje ting.

Jeg tror, man kan sige, at ikke mange lovforslag fremkommer så grundigt gennemarbejdet som dette lovforslag. Der er ganske vist fra den første fremsættelse i det andet høje ting og indtil nu sket nogle ændringer i forhold til det oprindelige forslag, men dog ikke væsentlige, principielle ændringer, således at forslagets almindelige principielle linie er holdt gennem den behandling, som lovforslaget har fået to gange i det andet høje ting.

Det glæder mig ganske overordentligt, at det har været muligt at få fiskerierhvervet til på bred basis at medarbejde ved dette lovforslags udarbejdelse, idet jeg anser det for at være af den allerstørste vigtighed for en sådan lovgivnings udformning og naturligvis ikke mindst for lovens endelige praktisering. Det ligger heldigvis også sådan, at det samlede fiskerierhverv stærkt har ønsket at få denne lovgivning gennemført og så sent som i september måned 1950 enstemmigt har tiltrådt det forslag, der nu er til behandling i det høje ting. Jeg kan derfor kun udtale den største anerkendelse overfor erhvervet og min tak for det bidrag, det har ydet til, at denne lovgivning har fået den udformning, vi nu stifter bekendtskab med her.

Lovforslagets bestemmelser er jo egentlig meget vidtgående, idet de drejer sig om fisken, lige fra den er trukket op af havet, til den ender på husmoderens bord. I virkeligheden kan man vel sige, at denne lovgivning kommer adskillige år for sent. Vi har

her i landet på et meget tidligt tidspunkt gennemført kvalitetskontrol med en række andre betydningsfulde fødemidler som kød, flæsk, smør og æg og for et par år siden også med frugt og grønsager, og man kan vel sige, at kontrollen med disse levnedsmidler er en meget skrap kvalitetskontrol, hvad jeg ikke skal indvende noget imod. Tværtimod finder jeg, at den første betingelse for et erhvervs trivsel er, at det fremskaffer og sælger varer af den bedste kvalitet.

Når nu spørgsmålet, også set fra fiskerierhvervets side, har fået afgørende betydning for det danske fiskeri, må det vel nærmest ligge deri, at konkurrencen på det udenlandske marked i de allerseneste år er tiltaget i skarphe, og at der også på hjemmemarkedet i stigende grad kræves gode kvalitetsvarer, hvis det overhovedet skal være muligt at fastholde den omsætning af fisk, der finder sted i øjeblikket, og måske søge den udvidet endnu mere. Den afsætning af dansk fisk, vi efterhånden har oparbejdet, er ude for en meget hård konkurrence fra stærkere fiskerinationer end Danmark; det gælder derfor om, når vi ikke kan være med i det helt store format, at søge kvalitetsmæssigt at hævde os så godt som vi overhovedet formår.

Lovforslaget er med sine 48 paragraffer egentlig meget omfattende. Jeg kunne godt tænke mig, at dette omfang måske kan stikke en og anden i øjnene og give anledning til visse kritiske bemærkninger. Man bør dog erindre sig, at der er to ting, der har givet anledning til, at lovforslaget har fået dette omfang. Det er for det første ønskeligheden af, at der ikke bliver givet ministeren altfor mange bemyndigelser; det skal jo efter nogens mening ikke være så godt for en ministers politiske sundhed. Men skal man undgå bemyndigelser, er det nødvendigt at give visse paragraffer en nøjere udformning, end det ville være nødvendigt, hvis der blot gaves ministeren en almindelig bemyndigelse. For det andet må visse paragraffer have en ret detaljeret udformning, når de skal bruges som rettesnor for erhvervets praktiske udøvere. Det, der tilsigtes, er at opnå, at erhvervets folk yder et medarbejderskab ved lovens praktisering, det vil med andre ord sige, at de selv for en stor del medvirker til, at lovens bestemmelser overholdes i det praktiske liv, også med den bagtanke at undgå et udvidet og dyrt kontrolapparat. Af disse grunde må naturligvis en lov som den, der her er tale om, få en mere detaljeret udformning, end det måske ellers har været almindeligt. Det er imidlertid ikke